

Abstrakt

Diplomová práce byla založena na hodnocení dentálních odlitků pacientů s oboustranným rozštěpem rtu a patra (BCLP) v průměrném věku 10 let. Pacienti tvoří celkem dvě skupiny, a to pacienty bez vady řeči a s vadou řeči (palatolalie). Palatolalie bývají v literatuře spojovány především s velofaryngeální insuficiencí. Studie testuje pracovní hypotézu, že se na poruše řeči podílí také odlišný, nějakým způsobem specifický, tvar patra.

Dentální odlitky byly naskenovány prostřednictvím laserového skeneru a analyzovány metodami 3-D geometrické morfometrie a mnohorozměrné statistiky: analýzou hlavních komponent (PCA), lineární regrese a analýzou konečných prvků (FESA).

Pomocí lineární regrese bylo zjištěno, že tvar patra je u mladších jedinců ovlivněn věkem, a tak muselo být 5 pacientů pro další analýzy vyřazeno. Pacienti s palatolalií mají nižší variabilitu tvaru patra než pacienti bez palatolalie, jsou si tedy navzájem podobnější a patra mají specifický tvar. Jsou širší a nižší než u jedinců bez poruchy řeči a vykazují charakteristické prohloubení za přední částí patra. Předpokládáme, že právě tyto morfologické znaky, zejména nižší klenutí a výrazné prohloubení, mají s největší pravděpodobností vliv na rozvoj poruchy řeči. Naše výsledky potvrzující pracovní hypotézu bude zapotřebí dále ověřit na širším počtu pacientů.